

VLAMMEN VOOR DE WERELD- VREDE

20 jaar the World Peace Flame

De Schotse Savitri MacCuish is directeur van de *The World Peace Flame Foundation*. Daarbij zette ze ook Dru yoga in om getraumatiseerden van oorlogen wereldwijd te helpen. De vredesvlam is voor haar meer dan een symbool: 'Het geeft moed, hoop en vertrouwen als je voor een vlam zit en je realiseert dat er in de hele wereld mensen zijn die dat óók doen.'

Door Willemijn Kaasjager

Terwijl ik voor mijn laptop klaar zit om te skypen met de Schotse Savitri MacCuish, stuurt ze een appje; 'I am nearly home...' En een filmpje; ik zie haar door een prachtig verstild wit landschap heen glijden. 'Aligned with Nature and Self', schrijft ze. Ze is met haar internationale team van Dru yoga en The World Peace Flame Foundation in Scandinavië. Savitri MacCuish is 'on a mission'. Dit jaar bestaat haar *World Peace Flame Foundation* twintig jaar. Als we even later skypen zie ik een energieke vrouw die enthousiasme uitstraalt. Waar komt haar passie en daadkracht vandaan? Ze brandt los en vertelt dat ze is geboren op het Schotse eiland Mull. 'Ik was een echte *tomboy* en speelde altijd buiten.' Ze groeide op met een moeder die een groot vertrouwen had in het leven en de mensheid. En die haar gemeenschap een warm hart toedroeg. 'Er klopten dikwijls mensen bij mijn moeder aan voor hulp of goede raad, ze straalde wijsheid uit en kreeg veel respect van de community.' Haar vader werkte op hun boerderij en was veel op het land.

Regelmatig kwamen er toeristen, op doorreis, of soms kwamen ze gewoon aanwaaien. 'Die werden altijd hartelijk ontvangen met thee en scones. Dat vond hij belangrijk, hij was gastvrij.'

Moedige boeren

Haar vader had tijdens de Tweede Wereldoorlog het werkkamp Dachau overleefd, maar ondanks de ontberingen die hij daar doorstond, bleef hij geloven in het goede van de mens. 'Hij ontving iedereen met open armen, zonder oordeel.' Tijdens zijn kamptijd werkte hij met de andere gevangenen als dwangarbeider op het land, verzwakt en uitgehongerd, onder toezicht van Duitse soldaten. Regelmatig gooiden boeren hen hompen brood toe, terwijl ze de soldaten deden geloven dat ze stenen wierpen en de gevangenen afsnauwden. Mede dankzij deze moedige boeren overleefde hij en vele anderen de oorlog. Toen ver na de oorlog Duitse toeristen bij hen thuis in Schotland werden ontvangen, reageerde een broer van Savitri verontwaardigd. Op school had hij over de gruwelen van de Duitse

'Wees zelf de verandering die je in de wereld wilt zien'

bezigting en de Holocaust geleerd, en nu zaten er jonge Duitsers bij hen aan tafel. Hun vader wees hem terecht: iedereen heeft recht op gelijke behandeling. Je kan een individu niet veroordelen voor wat zijn land of geschiedenis heeft teweeggebracht. Dit maakte diepe indruk op Savitri. Net als de keer dat ze, jaren later, met haar moeder in de auto zit. Ze staan voor een stoplicht als ze onverwachts recht in de ogen van een zwerver kijkt. Savitri schrikt bij de onaangename aanblik van die verwaarloosde grauwe man die op zoek naar eten is en van alles uit de vuilnisbak vist. Haar moeder ziet het en zegt: 'Ook hij behoort tot een familie'. Haar moeder voelde compassie, ze zag ook de onschuld en kwetsbaarheid van de zwerver. 'Deze gebeurtenissen hebben mij gevormd en staan op mijn netvlies gebrand.'

Geen woorden maar daden

Op haar 28ste werd ze op een heel andere manier geïnspireerd, tijdens een yoga-retraite. Ditmaal

waren het bezielende woorden van Gandhi, ze werden prachtig vertolkt door Mansukh Patel, met wie ze later zou gaan samenwerken. Zijn ouders waren betrokken bij de beweging van Gandhi in India. Savitri werd geraakt door Ghandi's woorden; *wees zelf de verandering die je in de wereld wilt zien*. 'Dat raakte mij, het spoorde mij aan om actie te ondernemen. Al van jongs af aan voelde ik dat ik iets voor de mensheid wilde doen.'

Om haar passie om te zetten in daden, sloot ze zich bij een groep gelijkgestemden aan. 'Als groep bereik je meer dan alleen.' Het was eind jaren 80 en een groep organiseerde *Peace walks*, waarbij duizenden mensen meeliepen voor wereldvrede. Deze *Peace walks* werden door heel Europa gehouden en ze werden steeds groter. Tijdens de tochten werden er kaarsjes uitgedeeld met vredesspreuken, de kracht van het licht werd zo letterlijk verspreid.

Stille verbroedering

Daarnaast wilde Savitri zich ook graag inzetten door middel van yoga. Ze ging Yoga therapy in de praktijk brengen. Onder het mom van 'Walk your talk' werd bijvoorbeeld Dru yoga therapy gegeven aan begeleiders van vluchtelingen in oorlogsgebieden. Om de psychologen te helpen die met de vluchtelingen werkten, zij hadden last van burn out verschijnselen.

Wereldwijd worden mensen verscheurd door oorlogstrauma's en Savitri zette zich zo veel mogelijk voor hen in. Ze beschrijft hoe de ►

‘Ik wil jongeren inspireren door Dru yoga’

Ook gaat er ondersteuning uit naar humanitaire projecten, zoals gezondheidsprojecten in India, waar gratis medische en tandheelkundige zorg aan de allerarmsten wordt gegeven. Er zijn vijfenzeventig medische kampen opgezet, waar bijna dertigduizend arme Indiërs een behandeling hebben gekregen. Daarnaast zijn aan duizenden mensen kleding en maaltijden verstrekt en worden er voorzieningen getroffen om de kinderen daar naar school te laten gaan.

World Peace Flame is ook actief in Afrika, waar ze solar lights aan gezinnen geven, om het aantal ongelukken door het gebruik van kerosine-lampen te verminderen.

Eenzaamheid verlichten

Een volgend punt waar de organisatie aan wil werken is het verlichten van eenzaamheid. Savitri: ‘Dat is de grootste epidemie in de wereld.’ Vooral de jeugd lijdt eronder, zegt ze: ‘Jonge mensen voelen zich niet verbonden, ze komen te weinig in contact met elkaar. Social media lijkt te verbinden maar in werkelijkheid is dit een groot obstakel voor echt contact.’ Ze heeft haar plan al klaar. ‘Ik wil jongeren inspireren, en helpen, door Dru yoga en meditatie, opdat ze in verbinding blijven. In eerste instantie met zichzelf en vervolgens ook met hun directe omgeving.’ Ze citeert de Dalai Lama: ‘The best contribution to world peace is a happy person.’ En dat is wat de World Peace Flame, die deze zomer haar 20-jarig jubileum viert, voor haar betekent: voor haar betekent: ‘Het geeft moed, hoop en vertrouwen als je voor een vlam zit en je realiseert dat er in de hele wereld mensen zijn die dat óók doen.’

vrouwen van voormalig Joegoslavië ondanks alle haat en pijn, tot elkaar kwamen door hun verhalen te delen. ‘Kleine stapjes die van verbittering tot stille verbroedering leiden.’

Het idee ontstond om voor de ontelbaar veel getraumatiseerden wereldwijd een symbool te creëren dat de wereld zou verbinden. Het werd de World Peace Flame. Prominente vredestichters op vijf continenten ontstaken een vredesvlam, waarna ze, nog steeds brandend, naar Bangor in Wales werden gevlogen. Daar ontstond the World Peace Flame. ‘Een droom werd gerealiseerd.’

De intentie van The World Peace Flame Foundation is om een verandering van mindset te bewerkstelligen. De organisatie is niet religieus, politiek of cultureel gebonden. De vlam moet inspireren om positieve acties voor de mensheid te ontwikkelen, vanuit die gedachte zijn er verschillende projecten opgezet. Zoals Peace Education in Action, een lesprogramma voor het basisonderwijs. Inmiddels hebben bijna honderdduizend kinderen wereldwijd met dit pakket gewerkt. ‘Het heet lopend vuurtje’, lacht Savitri. ‘Kinderen worden daarmee bewust gemaakt van wat ze zelf kunnen doen om vreedzaam samen te leven.’

Wil je meer weten over World Peace Flame Foundation en Savitris' werk met Dru yoga? Of wil je bij de viering van het 20-jarig bestaan op 23 juni a.s. aanwezig zijn, kijk dan op: druyoga.nl worldpeaceflame.org